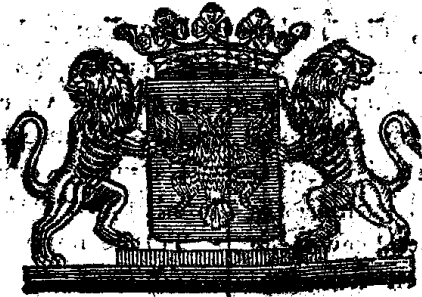

Zaterdag

den 26 September.

FRANKFORT, den 24sten September.

Volgens een bericht uit Berlijn, hetwelk men in een der Duitsche dagbladen vindt, dacht men, dat Z. M. de Keizer van Rusland, binnen weinige dagen, Munchengrätz zou verlaten. De berichtgever meent wijders niet grond de meening te mogen uiten, dat, wat er ook in de bijeenkomsten der monarchen te Theresienstätt, Schwedt en Munchengrätz moge verhandeld zijn, het zich in de woorden: *Behoud en bevestiging van het bestaande, van de rust en vrede binnen- en buitenlands*, zal laten te zamen vatten. — Wanneer het middel ter bereiking van een zooffelijk doel misschien mede is gevonden in het grondbeginsel, om aan de propaganda niets meer toe te geven, zal men zich daarover niet behoeven te verwonderen; gelijk dan ook met zekerheid is aan te nemen, dat deze monarchen voortaan eene en dezelfde staatkunde zullen volgen, vreedzaam, maar krachtadig tevens, warmer het noodig moogt wezen. Het sluiten van formele traktaten of alliantien zou overigens niet in de bedoelingen der hooge soevereinen gelegen hebben.

— *Uit Wenen*, wordt den 15den September, geschreven, dat alle blikken naar de Bijeenkomst der Keizers in Bohemen gevestigd zijn. De andere hoogst gewichtige staatkundige geschillen worden daarom vergeten. Menand bekommert zich om de woelingen der Zwitsers, de schorsing der Londensche conferentie en Portugesche familiewist. Iedereen spreekt van Munchengrätz, zonder iets van het doel der bijeenkomst te weten. Naar den stand der effecten te oordeelen; schijnt het publiek niet bezorgd over de toekomst te wezen, in de overtuiging, dat de monarchen alles zullen trachten te vermijden, wat den vrede zou kunnen in de waagschaal stellen en de tegenwoordige betrekkingen van Europa verstoren.

— Dezer dagen zijn te Munchen eenige studenten, die, als beschuldigd van staatsmisdrijven, in hechtenis waren genomen, in vrijheid gesteld. Tegen andere studenten is een speciaal onderzoek ingesteld.

— De groot-hertog van Hessen heeft den 21sten dezer, het gezamenlijke korps troepen van dien staat op het oeverland te Darmstadt de vrede te laten passeren.

De Keurprins Mederegent van het Keurvorstendom Hessen heeft den 22den dezer, eene gelijke heerschouwing gehouden over de gezamenlijke Keur-Hessische troepen, bij Kassél verzameld. Dezelve bestond uit 10 bataljons infanterie, 8 eskadrons Kavallerie, 1 bataljon rijdende artillerie en 2 bataljons artillerie te voet.

De Keurprins en Mederegent van Hessen heeft bepaald, dat de aantaande staten-vergadering op den achtsten November dezes jaars zal bijeengeroepen worden.

— Aan het korps troepen, dat te Munchen voor den Koning van Griekenland geworven wordt, ontbreken nu nog 120 man. Hetzelve zal binnen drie weken wel voltallig zijn, en den 25sten September zullen reeds 706 man naar Triest op marsch gaan, om zich aldaar naar Griekenland in te schepen. Bij dit korps bevindt zich een aantal zeer beschaafde jonge lieden, en overigens bestaat hetzelve uit allerlei handwerklieden, die, op een beter lot in Griekenland hopende, hun vaderland verlaten. Hetzelve heeft zich gedurende het verblijf te Munchen zeer ordelijk gedragen.

Van den 25sten September.

Berigten uit Praag, van den 19den dezer, melden het volgende: « Den 16den dezer is bij Jung-Bunzlau een manoeuvre uitgevoerd, onder bevel van den luitenant-veldmaarschalk Prins Windischgrätz. De troepen bestonden uit een regiment kurassiers, een regiment husaren, twee bataljons grenadiers, een bataljon veldjagers, twee batterijen rijdende artillerie en twee te voet. Nadat Hunne Majesteiten de Keizers van Oostenrijk en Rusland en de andere hooge personaadjen het front der troepen waren langs gereden, begon de taktische manoeuvre, welke in onderscheidene bewegingen met veel juistheid werd uitgevoerd. Vervolgens defileerden de troepen voor Hunne Majesteiten, welke bij herhaling over de voorseldige houding der troepen met elkander spraken. Hierop namen Hunne Majesteiten de katoen-fabriek van Köchlin en Singer te Jung-Bunzlau in oogenschouw en vertoefden op de terugreis naar Munchengrätz te Kosmanos, om aldaar het opvoedingshuis voor jongelingen van het regiment infanterie *Palombini* te bezichtigen. Des avonds werd in den schouwburg van het kasteel te Munchengrätz het blijspel *de Bohemer en de Duitser* in de Behoomsche taal met veel goedkeuring

vertaald. In den voormiddag van den 18den had er wederom een hongers- en hazenjagt in de heerlijkheid Munchengrätz plaats, welke door Hunne Keizerlijke Majesteiten werd bijgewoond.

— Berigten uit Wenen, van den 17den September, behelzen hetgeenvolgt. Een Russisch en een Fransch koerier zijn van Konstantinopel hier aangekomen. De eerste is dadelijk naar Munchengrätz, de laatste naar Parijs gereisd, nadat hij bij het Fransche gezantschap depeches had afgegeven. In het publiek is niets van de oorzaak hunner zending bekend geworden. Men verliest zich in allerlei gissingen; de meesten schijnen van meening, dat de bepalingen omlangs tusschen Rusland en de Porte gemaakt, den Franschen gezant genoopt hebben, om op nieuw te Konstantinopel werkzaam te zijn, ten einde den invloed van Frankrijk te verheffen en Rusland tegen te werken. Men denkt, dat men zich te Munchengrätz ook met de Oostersche aangelegenheden, inzonderheid met die van Egypte, zal onledig houden. De ridder *Prokesch van Osten*, die van zijne zending naar Egypte is wedergekeerd, is derwaarts ontboden.

— In de zitting van de kamer der Wurtembergische afgevaardigden van den 23sten dezer, is met 50 tegen 35 stemmen aangenomen een voorstel van den heer *Uhland*, een der leden van de oppositie, om op de begrooting van het krijgswezen voor de beide eerstvolgende jaren te korten eene som van 39,834 fl. 56 jaarlijks, in de verwachting dat deze som door veranderde inrigting van het Wurtembergische armee korps zal kunnen bezuinigd worden.

LONDEN, den 24sten September.

Er is gisteren eene depeche van de Nederlandsche regering ontvangen welke is overgebracht door de stoomboot, die Zondag laat is aangekomen. Zij behelst alleen een bericht van ontvangst der mededeelingen van de conferentie van Londen, en is door den baron van *Zuijlen* geteekend, waarnit blijkt, dat de baron *Verstolk* de portefeuille van buitenlandsche zaken sinds zijne terugkomst te 's Gravenhage niet weder aanvaard heeft.

— *Prins Albert*, de Russische ambassadeur, Prins *Talleyrand*, baron *Buloz*, de Pruisische minister, en de baron van *Wessenberg*, de Oostenrijksche minister, hadden gisteren op het departement van buitenlandsche zaken eene vergadering met lord *Palmerston*, Prins *Talleyrand* was vergezeld van een zijner secretarissen.

De Spaansche minister, de twee Belgische gevolmagtigden, de heer van de *Weijer* en de generaal *Goblet*, hebben gisteren namiddag mede lord *Palmerston* op het departement van buitenlandsche zaken bezocht.

— Men verzekert thans weder, dat Prins *Talleyrand* en de hertogin de *Dino* Woensdag den 25sten naar Parijs zal te vertrekken.

— De Russische afgezant bij de conferentie graaf *Matuszewicz* is voornemens, een veertien dagen op het landgoed van den graaf *Wilton* te gaan doorbrengen en van daar naar Meltoij Mowbraij te gaan.

— Berigten uit Hobart-Town melden, dat in van Diemensland eene zeer vruchtbare en grazige landstreek is ontdekt. Men vindt er ook uitmuntende bosschen. De vlakten zijn uitgestrekt, van 2000, 3000 en 4000 acres ieder, met overvloed van tam vee en paarden. Het gouvernement zal er vooreerst een twintigtal woningen laten bouwen.

— Men heeft dagbladen uit Lissabon, tot en met den 12den September ontvangen. Men vindt er in een dagelijksch bericht van de bezigheden des Keizers, dat hij 'smorgens om zes uur de linie van verdediging van in oogenschouw neemt, daar de noodige orders geeft, en vervolgens met de ministers werkzaam is, audientien aan onderscheidene personen verleent, soldaten, die van den vijand gedeserteerd zijn, ontvangt, enz. Voorts een aantal ordonnantien, dekretten enz. — De steden *Cabrella*, *Almada*, *Samora-Corea*, *Mouta*, *Nogueira* en *Oliveira d'Azemeis* hebben aan den minister van binnenlandsche zaken certificaten ingezonden, dat zij Hare Allergetrouwste Majesteit *donna Maria* als Koningin uitgeroepen hebben. — Don *Pedro* heeft last gegeven, om het koninklijke kasteel van *St. Vincent de Fora* voor de zittingen der beide kamers van de cortes in te rigten.

De *Echo*, eene gouvernements stoomboot, is den 18den dezer te Devonport van Lissabon en Oporto aangekomen. Zij heeft Lissabon den 12den en Oporto den 14den dezer verlaten, en, naar men verzekert, voorslaagen van don *Miguel* medegebragt, tot eene tusschenkomst van Engeland in den twist met zijnen broeder. Den 12den dezer had don *Miguel* voor-

slagen tot eene schikking ingezonden, door kolonel *Hare*, die bij lord *William Russell* in dienst is. Zes van deze voorstellen, waaronder drie — 1.) voor de onschendbaarheid van de kerkelijke bezittingen; 2.) dat van don *Miguel* zou gewaarborgd zijn al hetgeen, waarop hij als infant aanspraak heeft; 3.) een algemeene amnestie — waren stellig van de hand gewezen; de overige voorstellen waren van weinig of geen belang. Zoodra don *Pedro's* antwoord op deze voorstellen was bekend geworden, had zich de generaal *Bourmont* tot lord *William Russell* en den admiraal *Parker* gewend, ten einde als bemiddelaar tusschen beiden te komen. Dit was van de hand gewezen, vermits zij daartoe niet gemachtigd waren; maar zij hadden aangeboden, om onverwijld eene stoomboot met de voorstellen naar Engeland te zenden, ten einde instructies van het gouvernement te bekomen. Deze depêches waren nu met de *Echo* aangekomen. Middelerwijl hadden de vijandelijkheden voor het tegenwoordige opgehouden, schoon er geene formeele wapenschorsing gesloten was. — Deze berichten worden door de vrienden van don *Miguel* hier te lande in twiifel getrokken, omdat er geene gebeurtenissen bekend zijn, die de omstandigheden zoodanig zouden veranderd hebben, dat hij tot deze voorstellen zou hebben moeten komen.

Andere berichten uit Lissabon behelzen, dat de noodige maatregelen door het ministerie van marine zijn genomen, ter wegneming der hinderpalen door de Miguellisten in het werk gesteld, ten einde de bewoners der hoofdstad van drinkwater te berooven, en dat alzoo het noodig getal booten beschikbaar gesteld is, om drinkwater van de andere zijde van den Taag te halen en gezegde booten langs de kaaijen der stad te leggen, zoodat de waterdragers aldaar hunne vaten kunnen vullen; dat bovendien de regenbakken in de kloosters en stedelijke gebouwen voorhanden, ten behoeve der stedelingen zullen worden geopend.

— Wijders wordt van den 7den dezer gemeld, dat het gouvernement harer alergetrouwste Majesteit *Maria II* door de Fransche en Zweedsche hoven is erkend geworden; welke hoven binnen kort hunne respectieve ambassadeurs naar Lissabon zullen zenden.

— Een besluit van don *Pedro* de dato 6den dezer, bepaalt, dat de invoer van alle slagvee, in de haven van Lissabon, voortaan, vrij van allen impost zal zijn, en alle wetten, die het tegendeel vaststellen tot zo lang worden ingetrokken, als de omstandigheden dit noodig zullen maken. PARYS, den 22sten September.

De hertogen van *Orleans* en *Nemours* zijn den 17den dezer te St. Omer aangekomen, werwaarts de maarschalk *Gerard* reeds vooruit was vertrokken. De manoeuvres zouden op den 18den eenen aanvang nemen. Men wil voort, dat tegen het einde dezer maand alhier eente groote

In het *Journal des Debats* leest men thans een betoog, volgens hetwelk men, onder de tegenwoordige omstandigheden, dat zoo vele staatsgeschillen nog onbeslist zijn en de toekomst nog donker blijft, niet te denken hebbe aan eene algemeene ontwapening.

Dat zelfde blad verzekerde gisteren, dat het fregat *la Heroine* naar den Taag was gezeld, zoo men dacht tot het overbrengen van instructies voor den Franschen zaakgelastigde aldaar.

Met de telegraaf zijn gisteren naar Toulon bevelen gezonden, om alle tot de overbrenging van troepen gereed zijnde vaartuigen op de reede te halen; men weet over het algemeen, dat dezelve naar Algiers bestemd zijn.

Volgens schrijven uit Toulon moet er te Oran, in het rijk van Algiers, eene munitie onder de troepen zijn uitgeschakeld, bij gelegenheid, dat men een onder-officier van het regiment Africaansche jagers had willen doen straffen; geheel dat regiment rukte de kaserne uit, tegen de straf protesterende, en dreigende van zich met geweld tegen de volvoering der straf te zullen verzetten. De generaal *Desmichels* heeft dadelijk appél laten slaan, en door alle de troepen onder de wapenen te doen komen, de kanonniers bij hunne stukken, getracht het muitende regiment ontzag in te boezemen en tot reden te brengen, edoch bevindende, dat niets de opgewondenheid tot bedaren brengen kon, en voor erger gevolgen beducht wordende, is hij geëindigd met bij eene dagorder te bevelen, dat het gedrag van dien onder-officier nader zou worden onderzocht.

AMSTERDAM, den 26sten September.
Beurs-berigten van den 25sten dezer.

Wij zijn heden zonder eenig belangrijk nieuws. Door buitengewone gelegenheid had men heden alhier Engelsche berigten van den 23sten dezer; dezelve behelzen echter hoegenaamd niets van belang; in de prijzen der fondsen heeft niet de minste variatie plaats gevonden.

De Fransche en Belgische berigten zijn van belangrijke tijdingen ontbloot.

Onze fondsen beurs was heden over het algemeen niet belangrijk. In onze 2½ pCt. en 5 pCt. zijn wel eenige posten gesloten, doch ontbreekt het hoegenaamd aan commissien; voor oude sijnicaat was een markt voor Deutsche rekening, waardoor deze meer gewild waren.

Doordien gedurig zeer veel geld ongedisponneerd is, vermenigvuldigen zich de koopers in vreemde fondsen; dezelve waren over het algemeen vrij gezocht voor binnenlandsche rekening, doch is niet veel daarin omgezet; Spaansche fondsen iets meer geanimeerd.

De vraag voor Zuid-Amerikaansche en Grieksche fondsen bleef aanhouden, en wat daarin gedaan wordt, geschiedt tot verhoogde koersen. Tot de navolgende prijzen is omgezet:

Holland: 2½ pCt. 49½, 11½, 2, 11½, 2, 11½ gebleven; 5 pCt. 92½, 11½, 2, 11½, 2 gebleven; restanten 1½ pCt.; kansbiljetten 21½, 11½, met zeer weinig handel; oude sijnicaat 85½, 2, 2, 86, 85½ gedaan; nieuwe 69½, 11½, 2, 11½, 2 met geringe omzetting; handelmaatschappij 93½ à 2 in kleine partijen gedaan.

Rusland. Oude 100; nieuwe 101 à 2 met koopers, Russen van 1831 en 1833 91½, 2, 92 à 2 met koopers; Engelsche Russen 94½ gedaan; papier roebels 66½ à 2 met zeer weinig omzetting.

Van Napelsche fondsen zijn oude à 82½ en Engelsche à 91½ omgezet.

Spanje. 5 pCt. perpetuelen 66, 66½, 3 pCt. 41½ à 2 met geringe handel.

Oostenryk. 5 pCt. metaalreken 91½, 2, 2 gevraagd, 2½ pCt. 49½, 5 pCt. Weenerbank bij *Goll en Comp.* à 95 en 4 pCt. à 81½ gedaan.

Brazilianen à 68 in enkele stukken gedaan. *Peru* 13½ à 14. *Columbia* 19½ à 2. *Mexico* 36½ à 2. *Grieken* 500 pond 28½, 300 pond 29½, 200 pond 29½, 100 pond 33½ à 34 pCt. en waren dezelve goed te plaatsen.

Beurs van den 26sten September.

Heden is van de beurs zeer weinig te berigten, de omzetting in Hollandische fondsen bepaalde zich tot kleinigheden en hebben de prijzen derzelve hoegenaamd niet gevarieerd.

Alle vreemde fondsen blijven tot de prijzen van gisteren goed te plaatsen; er heeft hoegenaamd in alle fondsen geene variatie van zelfs ½ pCt. plaats gevonden.

Nieuws was er niet.

Mengelwerk.

De zwakheid der sterken

of

De bedorven Pupil.

De vijf mogendheden, die zich de oppervoogdijchship over de Europeische volken en volkes hebben toegeëigend, en tot dat einde door hunne afgevaardigden te Londen conferentie houden, overtreffen zekerlijk de andere rijken en staten verre in magt, als men den omvang van hun grondgebied overziet, en de soldaten er kanonnen telt, die zij te velde kunnen brengen. Van dien kant beschouwd, zijn zij ongetwijfeld groot en sterk, maar van eenen anderen kant ellendig zwak en klein.

Een hunner pupillen, en wel de jongste van allen, maakt het hun zoo druk, dat zij maar volstrekt verlegen schijnen, hoe zij hem teregt zullen stellen. Meer dan drie jaren hebben zij nu daaraan met hun vijven gedelibereerd, geschreven en gewreven, en tot halsbrekers toe bijkans nacht en dag gearbeid, zonder met al dat zweten en zwoegen een haar breed gevorderd te zijn, integendeel, dat zij te meer met de handen in het haar zitten. Voor vijf zulke maanden, als die oppervoogden, zou men zeggen, moest het slechts een puntje geweest zijn, om een enkelen kwaden jongen tot rede te brengen. Onderzuchten, zoo als zij zelve verklaren, is het tot die hoogte gekomen, dat de rust van alle huishoudingen, zelfs hunne eigene, er van afhangt, indien de zaak niet spoedig in orde komt. Zij vreezen nog gedurig; dat in 't einde overal kinderen tegen hunne ouders, en ouders tegen kinderen en burenen en naburenen in 't honderd om zullen beginnen te vechten, en elkander als katten en honden dood slaan, en dat om een' enkelen kwaden jongen! Het is onbegrijpelijk, hoe die zoo veel spul in de wereld kan maken, en dat onder het opzigt van zulke aanzienlijke, doorschrandere en veel vermogende voogden! Zij weten er onderzochten maar geen raad mede, zoo als nu drie jaren lang gebleken is.

Maar het is van jongs af een groote dengeest geweest. Geen mensch kon met hem over weg. In huis was hij een plaag voor zijn goeden vader, zoo wel als voor zijne broeders. Hij wilde over allen den baas spelen. De vader, een allerbest, verstandig en teederhartig man, deed wat hij kon, om huiskrakelen voor te komen. De oudere kinderen be-minnen ook hunnen vader van herten, en volgden gewillig zijnen raad, maar de jongste zoon deed niet anders, dan harrewarren en dwarsdrijven. De vader kon veel van hem verdragen, omdat hij de jongste was; gaf al toe, en schikte in zoo veel mogelijk was; zelfs liet hij de oudere broeders, om zijnen BENJAMIN, wel achter staan, hopende door goed doen eindelijk zijne liefde en vertrouwen te zullen winnen. Alles boter aan de galg. De vlieg bleef even onvergenoegd, en werd zelfs van dag

tot dag halsturiger, hoe veel hem bok werd toegestaan; hoe veel voorregten hij boven anderen ook genoot. Hij wilde maar in alles volstrekt zijnen zin hebben. Dit kon evenwel niet; en toen hij zag, dat dit hem toch niet gelukken zou, liep hij wredende de deur uit, om er nooit weder in te komen, mede nemende zoo veel geld en van de kostbaarste kleinodien, als hij kon magtig worden; vernielende voor het overige (want naar zijne jaren was het nog al een knoestige knaap) glazen en andere huismebelen; schoppende en slaande in het heengaan allen, die onder zijn bereik kwamen.

Men moet ook weten, dat het geen eigen zoon was, maar een aangenomen, of liever opgedrongen kind, waarmede men eigenlijk verlegen was, en dat men elders niet besteld konde krijgen. Velen der oude huisgenooten hadden al terstond met dien vreemden nieuwelings niet veel op, omdat er van zijne wildheid en woestheid zulke slechte geruchten liepen. Anderen daarentegen beloofden zich nog al veel goeds van hem, omdat hij nog al zoo iets van belang medebragt, en wat in de melk te kruimelen had, zoodat men handel en fabrieken meer in 't groot zou kunnen doorzetten, en het bestaan ruimer zou worden. Maar het bleek weldra, dat de eersten gelijk hadden: daar, sedert de inwoning van dien bastaardzoon orde en rust verloren, en zoo doende, de zaken hoe langer hoe meer achteruit gingen. Allen waren dan verblijd, dat zij van zulk een lastig en schadelijk huismebel ontslagen waren, ofschoon dit in 't eerst een schok gaf, en er veel te bereederen viel, om het eenigzins weder in orde te brengen, dat de ontvingte woesteling bedorven had. Al de andere zonen schamen zich verheugd rondsom den vader (wien nog al eenigzins het hiel over den jongen scheen te hangen) om hem te troosten; beloofden hem dat zij hem des te getrouwer zonden gehoorzamen, maar verklaarden te gelijk stout en sterk, dat zij nooit dien ondankbaren weder in huis zouden toelaten.

De booswicht nogtans, schoon hij er nu buiten was, kon echter den ouden heer en de zijnen nog niet in rust laten. Hij braakte allerlei smaadaal en vuilen laster tegen hen uit; smeedt bij nacht en ontijden de glazen in; ruidde de bureu op, en schoolde soms met geheele hoopen kwaade jongens rondsom het vaderlijk erf, razende en tierende, en allerlei kwaad bedrijvende. Maar de oude bewoners van het erf waren ook bij de hand en pasten wel op, dat hij hen niet te na kwam, of joegen het gespuis spoedig uit een.

Dit alles moest welhaast ter ooren van de voogden komen, die zich dan ook met de zaak begonnen te bemoeijen. En nu dacht men, zou de kyvade jongen eens helder geranseld en spoedig tot zijnen pligt terug gebragt worden. Maar wat doen de voogden? In plaats van hem naar verdiensten te straffen, gaven zij hem zijn zin, om in eigen zaken te ageren. Zij verklaarden hem binnens tijds voor mondig; zetten hem in eene eigene huishouding, en lieten hem alzo meester van den ganschen boedel, dien hij in handen had. Nu was hij nog knaap, en welhaast allemans verdriet. Inzonderheid werden bij den ouden heer betaald zettten, hetgeen hij meende, dat deze hem misdaan had. Tegen denzelven maakte hij allerhande pretensien. Dan wilde hij dit hebben, dan dat. De voogden zochten in den beginne wel door eenig billijk vergelijk hem tot bedaren te brengen en eene soort van verzoening te bewerken. Maar, ja wel, olie in het vuur! Nu zij hem eens voor heer en meester verklaard hadden, liet hij zich daarop alles voorstaan. Hij luisterde ook weinig meer naar zijn eigen voogden, nu hij zijn eigen baas was geworden. Stont weg verwierp hij hunnen raad, den eenen na den anderen; hij wilde het zó hebben en anders niet. En de voogden waren zwak genoeg, hem gedurig zijnen zin te geven, al moesten zij daarom hun eigen werk verknoeijen, en het vernederendste onrecht begaan. Zij moesten integendeel tot hem gezegd hebben: «zoo willen wij het hebben, en daaraan zult gij u onderwerpen; want wat regt van willen en eischen kan wel een kyvade jongen hebben, die voor het verstand was groot geworden. Maar nu is het, mal moertje, mal kindje!

Het zou nog zoo lang niet gelopen hebben; indien de voogden het onderling maar eens waren geweest. Maar twee van de vijf hielden den halsturigen knaap gedurig de hand boven het hoofd. En schoon de drie anderen wel zagen, dat het verkeerd was, hadden zij echter geen moeds genoeg zich daartegen ernstig te verzetten, dat zij, bij den aanvang althans, gemakkelijk hadden kunnen doen.

In ernst gesproken, het bleek ten volle, dat de gedwongen zamenvoeging van *Holland en België* een jammerlijk lapwerk geweest was, dat onmogelijk steek konde houden, en waarop de lappers niet schaamte moeten terug zien. Maar nu ook bij de noodzakelijk geworden scheiding maken de voogden haaren naam in de staatkundige wereld op nieuw te schande. Zij hadden moeten beginnen met eene billijke schadeloosstelling voor den wettigen en beleedigden Koning van *Oud-Nederland* vast te stellen, en daaraan de afvallige Belgen, *volens volens*, te onderwerpen. Nu, integendeel, zijn ze begonnen met een oproerig volk voor vrij en onafhankelijk te verklaren. Daardoor hebben zij de geheele kwestie uit haar verband gerukt; zich zelve de handen gebonden; met

twee partijen te doen gekregen, wier belangen onvereenigbaar waren; en den onschuldigen aan den schuldigen opgeofferd. De conferentie te *Londen* heeft in drie jaren niet anders uitgewerkt, daar zij de eenvoudigste zaak ter wereld: Koning *WILLEM* moet vergoeding hebben voor het onrecht en geweld hem aangedaan, zoodanig verdraaid en verward hebben, dat zij zelve geen uitweg weten te vinden. Welk eene zwakheid! welk een gebrek aan zedelijke kracht, geeft dit te kennen! Indien men de zaak aan goede mannen uit den burgerstand, schoon ongestudeerd, doch van een gezond verstand en eerlijke beginselen, gegeven had, zouden deze waarschijnlijk dezelve in weinige dagen hebben afgedaan, dat nu de grootste staatsmannen van de vijf grootste mogendheden, in geen drie jaren (en wie weet, wanneer er nog een einde komt!) hebben kunnen doen.

Spoorweg van Havre naar Bazel.

2de ARTIKEL.

(Vervolg en slot van No. 114.)

Wij weten niet of het *Handelsblad* de tolk is van de meerdereid in den handel. Maar, al ware ons gevoelen slechts dat der inderheid, volgt daaruit nog niet, dat wij ongelijk hebben. Bij ons hebben de door de vermeede *Duitsche* bladen opgegeven plannen geheel andere overwegingen doen ontstaan. Trouwens, die plannen, vooral dat van eene verbeterde communicatie tusschen *Havre* en *Bazel* waren sinds lang bekend; zoodat het ons verwondert, dat het *Handelsblad*, hetwelk, niettegenstaande zijn afkeer van spoed, echter zoo spoedig het opnemen van tijdingen gewoon is, daarmede nu eerst voor den dag komt. In *Frankrijk* denkt men sedert 1831 aan die verbetering, gelijk aldaar, sinds de revolutie van het jaar te voren, meer dan ooit moeite gedaan wordt, om den handel te onthouden van al de belemmeringen van een bekrompen prohibitief en entrepôtstelsel. Die zijne kennis aan dergelijke zaken niet geheel wil laten afhangen van het *Handelsblad*, heeft in de *Fransche* dagbladen van 1831 kunnen zien, welke allergewigtigste veranderingen de wetgeving heeft ondergaan, omtrent entrepôts, het transit, en het tarief: en de strekking is daarbij met ronde woorden te kennen gegeven, dat dit alles dienen moet, om aan *Frankrijks* westelijke zeehaven den handel op den *Rijn* en *Zwitserland*, even als de verzending van goederen en producten van *Duitschen* en *Zwitserschen* oorsprong over dezelve, te verzekeren. Het is niet te vermoeden, dat het, in al die punten, bij bloote plannen en wetten op 't papier zal blijven: en men kan niet ontkennen, dat de populariteit van den jongeren tak der *Bourbons* niet dan winnen zal, door het ondernemen en doorzetten van werken, die klaarblijkelijk de commerciële belangen van de *Natie* in eene hooge mate bevorderen. Reeds zijn *Journal des Debats* en de *Moniteur du Commerce* getuigen, dat men er werkelijk de handen aan slaat. Al hetwelk de aanneming bij ons asperst dat het, in de eerste plaats, het belang van den *Hollandschen* handel in deszelfs ware belangen voor te lichten, zeer slecht aan die roeping beantwoordt met verzwijging of met zeer gebrekkige en misplaatste tegenkating. Het eigenlijke *Fransche* plan bepaalt zich tot eene communicatie tusschen *Havre* en *Straatsburg*. Van laatsgenoemde plaats voert een kanaal naar *Bazel*; en niet alleen de *Opper-Main* maar zelfs de *Beneden Rijn* zou dan ook, van *Straatsburg* af, door de *Rijnvaart* kunnen voorzien worden, zeer ten kosten van *Holland*. Het is daarenboven wereldkundig, dat het gewoon roulage, reeds voor vele jaren, koloniale goederen van *Havre* op *Coblentz* en den *Beneden-Rijn* aanvoerde: en het besluit is dus gemakkelijk op te maken, wat het gevolg zal zijn van verbeteringen, aan dien weg te besteden.

Te vooronderstellen dat *Duitschland* en *Zwitserland* den meer langwijligen, kostbaarder en onregelmatiger weg van *Holland* over den *Rijn* zullen verkiezen boven eene voordeeler communicatie, die hun van elders wordt bezorgd, alleen ter liefde van ons, en van de voormalige betrekkingen, is de dwaasheid zelve. Het voegt ons beter den gevreesden slag door tijdige inspanning af te weren. Geen stoomschipdienst, hoe doelmatig anders ook, wanneer van in het uitzicht bezit van den *Rijnhandel* waren, kan hierin voorzien; omdat daardoor en de vaart nog kostbaarder wordt gemaakt, en de belemmeringen niet worden weggenomen, die de natuur van den stroom, door seizoen en wasserstand, der regelmatigheid in den weg stelt. Maar het groote doel kan, onzes bedunkens, alleen bereikt worden, door eenen ijzeren spoorweg van uit *Holland* naar *Keulen*; en wij wenschen hartelijk, dat de langdurige beraadslagingen en bemoeijingen daarover, eindelijk tot een gewenscht resultaat zullen komen. Terwijl thans reeds gesproken wordt aan een dergelijken spoorweg van *Elberfeld* naar *Düsseldorf*, zou die communicatie ons reeds dadelijk in eene weldadige betrekking met *Bergsland* stellen. *Keulen*, aldus de stapelplaats der *Hollandsche* aanvoeren geworden, zou natuurlijk met voordeel onderhandelingen kunnen doen, om zich den handel *Rijnwaarts* te verzekeren, tot *Maintz* of *Manheim*; en het *Badensche* plan verzoenlijkt, zou de verlenging zijn van den weg, dien wij hier begonnen hadden.

Maar het is niet alleen van de Fransche zijde, dat onze Rijn-handel bedreigd wordt. Wie is thans onkundig van het zeer goed bewerkte rapport; omtrent den Belgischen spoorweg, waarvan ons ten minste een exemplaar is in handen gekomen? Is de ondervinding van de laatste jaren nog niet voldoende, om ons te doen zien, hoe noodlottig de zaak is, dat dit of dat nimmer gebeuren zal? Wij hopen het niet: en, wanneer wij in onze beschouwing der zaak dwalen, verlangen wij ten minste door geheel andere redeneringen terecht te worden, dan de doellooze artikelen van het Handelsblad.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 26 Sept. 2 El 4 Palm 5 Duim; gewassen 55 Duim; gevallen 0 B
Den 27 dito 2 El 8 Palm 0 Duim. gewassen 35 Duim; gevallen 0 B

Getrouwd:

G. K. TIMMER,
van Arnhem,

Wed. van A. VAN DER SLOOTEN,

en
G. F. KESLER.

Arnhem,
den 26sten September
1833.

Algemeene en Bijzondere kennisgeving.

Heden beviel voorspoedig van eenen welgeschapen zoon, R.
G. A. KETJEN, huisvrouw van

Arnhem,
den 23sten September
1833.

J. J. PFISTER.

Heden overleed, tot mijne diepste droefheid, in den ouderdom van drie en tachtig jaren en negen maanden, aan een spoedig verval van krachten, mijn waarde Vader, de Heer J. H. DEURVORST; van welk sterfgeval ik bij deze aan Familie en Vrienden kennis geve.

C. J. DEURVORST.

Het behaagde God, naar Zijne ondoorgrondelijke en aanbiddelijke wijsheid, op heden van de aarde weg te nemen en in eenen meer verheven werkring over te plaatsen, PHILIP PINA MARIA BATENBURG, weduwe van wijlen den Wel Eerw. Zeer Gel. Heer J. W. VAN DOLDEER, laatst Predikant bij de Hervormde Gemeente te Wageningen, in den ouderdom van ruim 39 jaren, nalatende behalve een Zoon uit een vorig huwelijk, vijf eigene kinderen, waarvan het jongste nauwelijks den ouderdom van één jaar bereikt heeft, en de meesten hun groot verlies nog niet kunnen beseffen.

Ingevolge de uitdrukkelijke begeerte der Overledene, wordt alleen langs dezen weg aan Bloedverwanten, Vrienden en verdere Betrekkingen van dit overlijden kennis gegeven.

Wageningen,
den 23sten September
1833.

S S BURGMEESTER en WETHOUDERS der STAD ARNHEM zijn voornemens, op Woensdag, die zijn zal den 9den October 1833, openbaar, op het Raadhuys van gemelde stad aan te besteden: het geheel NIEUW OPBOUWEN van TWEE GOETLOO-HUISJES, bij de voormalige Velpoort, ten westen van de GRAVEN van de GRACHT, en het P. L. A. S. D. S. D. N. van een YZERHEK.

De Ofschanden van deze Aanbesteding zullen acht dagen voor dezelve ter Secretarie kunnen gelezen worden.

S S BURGMEESTER en WETHOUDERS der STAD TIEL, geven hier mede aan de belanghebbende kennis, dat de gewone JAARLYKSCH KERMIS, in de maand October aanstaande, geen plaats zal hebben.

den 25sten September 1833.

De Heeren van vertrak eener Familie naar buiten 's lands, zullen binnen de stad Wageningen, in het huis op de Bassecour, gemerkt A No. 200, op Woensdag den 9den October eerstkomende, des voormiddags ten 9 ure, ten overstaan van de Notarissen Mr. H. B. VAN DAALLEN en D. BEEK, aan de meestbiedende worden verkocht: eenige voor slechts weinige jaren geheel nieuw aangeschafte MEUBELLEN, als: LEDIKANTEN met BEHANGSELS, welgevulde BEDDEN met derzelver TOEBEHOREN, ENGELSCH- en INLANDSCHE TAPYTEN, RAAMGORDYNEN, TAFELS, STOELLEN, KAGCHELS en HAARDEN, verder allerhande HUISRAAD, TUNGEREEDSCHAPPEN, alles daags voor den verkoopdag te zien.

+++ Voor eene fatsoenlijke Familie vraagt men, te weten: Mei, doch liefst tegen primo November, aanstaande, IN H U U R, voor drie jaren zeker, een B U I T E N V E R B L Y F. — Hetzelve moet gelegen zijn in de Overbetuwe, zoo na mogelijk bij Arnhem of Nymegen, en de huur moet zich betalen van f 200 tot f 600 per jaar. Men gelieve zich te adresseren met gefrankeerde brieven, aan B. bij den Wel Ed. Heer B E E K, Notaris te Wageningen, inhoudende niet alleen de laagste huurprijs, maar tevens eene volledige beschrijving van het verblijf zelf, zonder hetwelk geene brieven in aanmerking genomen worden.

A R N H E M.

De Tandmeester LEHMAN JOSEPH SON,

Zal tot, den 4den October ten huize van R O H E R T over alle G E B R E K E N der T A N D E N te spreken of te aanbieden zijn.

BELANGRIJKE BERICHT.

De Ondergeteekende heeft het genoegen te vernemen, dat hij, eigenaar zijnde van het FRANSCH-NEDERDUITSCH- en NEDERDUITSCH-FRANSCH- WOORDENBOEK, door S. J. M. VAN MOOCK, vroeger uitgegeven bij wijlen zijnen Vader, den Heer H. C. A. THIEME, te Zutphen, met het drukken van het 2de deel daarvan, bevattende het Nederduitsch-Fransche gedeelte, zoo ver gevorderd is, dat hij in het laatst der volgende maand het eerste stuk van dat deel denkt te kunnen uitgeven. — Ten einde nu de verzending van dit zoo algemeen gezocht en sinds zoo langen tijd verwachtte Woordenboek geregeld en spoedig te kunnen doen, verzoekt hij de Heeren Bezitters van hetzelfde, om derzelver Bestellingen, voor 15 October aanstaande, te willen opgeven bij hunne respectieve Boekverkoopers; zullende de Ondergeteekende zich dan bevljigten, om hun dat eerste stuk spoedig en op eene mit kostbare wijze te doen toekomen.

Arnhem, den 12den September 1833.

C. A. THIEME.

Verspreid is hij bovengenoemden uitgegeven en alom verzonden: *Opmerking voor het tijd is; dus weet of wacht.* Een geschiedkundig overzicht der jaren 1830 en 1831, in Romantischen vorm, gr. 8vo. — f 2. —

Dan nog zijn in de hand te hebben bij hem de volgende werken:

- I. DÖRING, Vertalingsproeven voor gevorderde leerlingen in de Latijnsche taal; 1ste deel, 2de druk, op nieuw uitgegeven door J. Bousquet, gr. 8vo. — f 1. —
- II. Gedachten over onderwerpen, het lager onderwijs betreffende, door J. VAN DRIEL en P. K. GÖRLITZ; 2de verbeterde en vermeerderde druk, gr. 8vo. — f 1. —
- III. Sammlung auslesener Geschichten und Erzählungen zum Nutzen und Vergnügen derer, welche die Deutsche Sprache erlernen wollen; kl. 8vo., 5te Auflage. — f 75. —
Ten behoeve van het hooger en lager Onderwijs worden met succes gedebiteerd:
- I. DORN SEIFFEN, verkorte Latijnsche Spraakkunst voor de scholen f — 90. —
- II. Euripides Andromaché, cum notis J. LENTING f — 90. —
- III. H. FRIESEMAN, Nieuw Nederduitsch-Latijnsch Woordenboek f — 70. —
- IV. JACOBS en DÖRING, Latijnsch Leesboek, ter dienste der Nederlandsche Jeugd bewerkt door G. LEHN, 1ste, 2de en 5de deel f 3.05. —
- V. J. P. JUNST, Lexicon Latina-Belgicum f — 40. —
- VI. SPELERS, Grieksche Schoolbibliotheek, 1ste en 2de druk f 1.10. —
- VII. Beknopte geschiedenis der voornaamste Landen en Volken der Wereld, 3 stukjes, 2de druk f — 50. —
- VIII. Belangrijke Verhalen uit de Algemeene Geschiedenis, 2 stukjes, nieuwe druk f — 40. —
- IX. J. VAN BEECKHOF, Nieuw vermakelijk Nederduitsch Spel- en Leesboek f — 90. —
- X. BONNORT, Geschiedenis der Nederduitsche zelfstandige Naamwoorden, 2de druk f — 25. —
- XI. BRAAHEMUNG, Levenschetsen van voornamen Nederlandsche Vrouwen f — 20. —
- XII. B. CRAMER, Nieuw verbeterde Geldersche Trap der Jeugd f — 25. —
- XIII. P. K. GÖRLITZ, Praktisch Rekenboek voor de Scholen; 3 stukjes, en Antwoorden op hetzelfde, ook 3 stukjes. f 1. —
- XIV. W. VAN DEN HONARD, Nieuwe Kaart van het Koninkrijk der Nederlanden, zonder namen, voor Schoolgebruik, met eene afzonderlijke Naamlijst f — 70. —
- XV. A. B. VAN MEERTEN, geb. SCHILPEROORT, Premier Vocabulaire Hollandais et Français, pour l'enfance f — 50. —
- XVI. Idem, Suite du premier Vocabulaire, etc. — 40. —
- XVII. P. MERSTENS, Aaneijding tot het ontieden der Nederlandsche taal! — 20. —
- XVIII. Nieuwvold, het eerste Nederduitsch-Latijnsch Woordenboek f — 15. —
- XIX. Over de Werkwoorden der Fransche taal en derzelver verbindingsvormen. — 20. —
- XXI. W. C. TRAN, algemeen Leesboek en ordelijk Onderwijs voor de eerste behoefte der Kinderen in hunne onderscheidene omstandigheden en betrekkingen f — 25. —
- XXII. Idem, vervolgd op hetzelfde f — 25. —
- XXIII. Vaderlandsche Geschiedenis in 52 lessen, voor de Nederlandsche Jeugd en Scholen, 5te druk f — 30. —
- XXIV. WILLEMSSEN, de Duitsche Kindervriend in een Hollandschen veranderd, 3 stukjes; nieuwe druk f — 70. —
- XXV. VAN WIJK, Ruz., nieuwe handleiding tot de Aardrijkskunde, 3 deelen met 2 kaarten f 12.00. —
- XXVI. Idem, nieuwe Kaart van het koninkrijk der Nederlanden. f 1.40. —
- XXVII. A. ZACHARIA, Geschiedenis der Grieken, 2 stukjes, 2de druk f — 40. —

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.